

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

5. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE VI

AARSABONNEMENT 3 KR.	UDGIVER: MARINEFORENINGEN EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448 ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22 VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x	ENKELTE NUMRE 25 ØRE
----------------------	---	----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUEL

I Maanederne Juli og August er Marineforeningens Kontor lukket hele Lørdagen.

NYE MEDLEMMER

I nærværende Nummer er Listen over nye Medlemmer udeladt, da de i afvigte Maaned indkomne Oplysninger desangaaende er mangelfulde; de vil blive supplerede til Offentliggørelse i næste Nummer.

EBELTOFT-KREDSEN

afholdt den 9. Juni paa Hotel »Vigen« for Medlemmer med Damer en Festlighed, til hvilken var indbudt Cheferne, Officerer, Kadetter og Konstabelevere fra Flaadens Skoleskibe »Hejmdal« og »Ingolf«, der opholdt sig paa Reden.

Blandt Kadetterne befandt sig Hans Kongelige Højhed Kronprinsen. Ved Elskværdighed fra Chefernes, Kaptajnerne *Cold* og *Hartungs* Side, medbragte de Indbudte deres 14 Mands Orkester. Der begyndtes med Koncert i Haven, hvilken havde samlet en Mængde Tilhørere og lød særligt godt i den teatralsk beliggende gamle Have. Dernæst samledes man til Kaffeborde i Hotellets Restaurationslokaler og til Slut svingede man sig lystigt i Hotellets store Sal til det udmærkede Orkestets Toner, og Salen var stærkt fyldt af danselysten Ungdom. Det eneste, Bestyrelsen beklager, var, at Tilstømningen af dansende Damer næsten var for overvældende, men den haaber næste Gang at faa bragt bedre Balance i saa Henseende. Der afsendtes en telegrafisk Hilsen til Hovedforeningens Formand, Kommandør *Maegaard*, hvis Søn, Premierløjtnant *Maegaard*, Kredsen ogsaa havde Fornøjelsen at lære at kende ved denne Lejlighed.

HELSINGØR-KREDSEN

afholdt paa Helgolandsdagen, den 9. Maj, en vellykket og stemningsfuld Fest, ved hvilken Kredsen modtog og indviede en af Doktor *Klubien* skænket Fane samt en Dirigentklokke, skænket af Restauratør *Jensen*.

Der var mødt ca. 50 Medlemmer foruden flere Medlemmer af Hovedforeningen, deriblandt Københavnskredsens Næstformand og Kassereren.

Til Tonerne af Marinens Fanemarch toges Opstilling omkring Flaget, og efterat der var pebet: »Klar ved Flaget« og dette var hejst, fortalte Doktor *Klubien* i smukke og varme Ord om vort Flags Historie, hvorefter Formanden, Kaptajn *Møller* takkede Giveren paa Foreningens Vegne og indviede Flaget som Foreningens Symbol, hvorpaa der udbragtes et 9-foldigt Hurra for gamle Dannebrog.

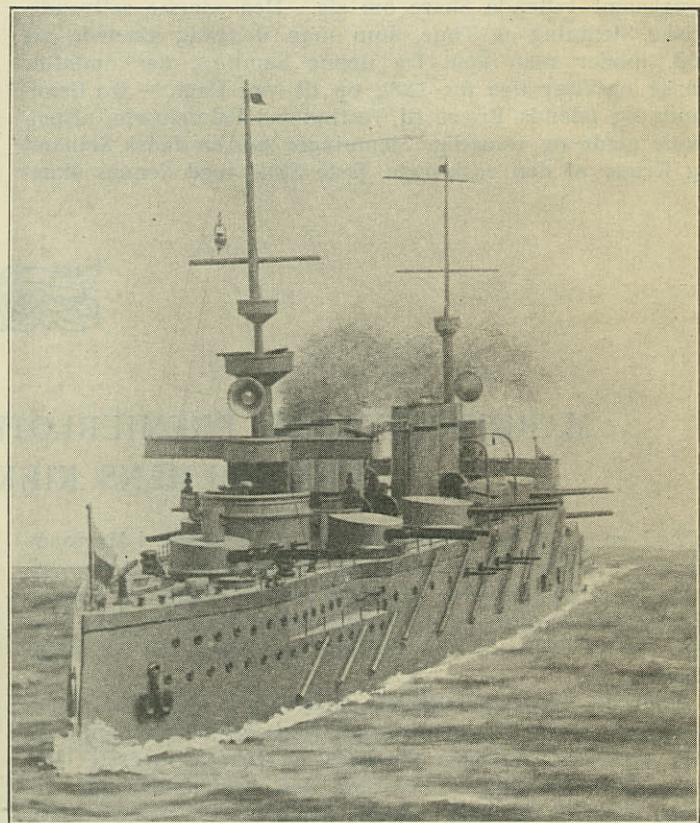
Restauratør *Jensen* afleverede derefter Klokkeren i faa, men velvalgte Ord, hvorefter Formanden takkede.

Efterat Klokkeren — der er en ualmindelig smuk og klangfuld Skibsklokke, ophængt i Smedejernsstativ — var indviet ved 8 Glas, sam-

ledes Deltagerne ved et veldækket Bord, og Aftenen endte med et glad Panchesold, hvor Fortællere og Talere troligt afløste hinanden, og først sent skiltes man i glimrende Stemning efter en fornøjelig Aften.

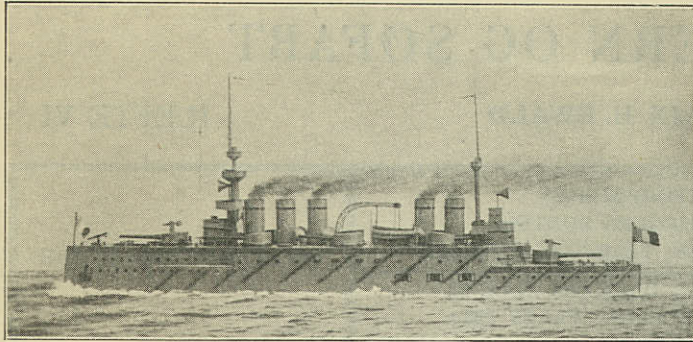
MARITIM HUSFLID

Hosstaaende Billeder viser, hvor overordentlig smukt et Resultat maritim Husflid kan frembringe. Mesteren for Skibet, der er en fuldstændig Model af det franske Lineskib »Danton«, er Hr. W. N. *Guldbrandsen* i Odense. Ved nogle Timers dagligt Aftenarbejde er

Skibet blevet til; det er fladbundet, for at en Dreng kan lege med det paa Gulvet, Materialet er Træ og Modellen er graamalet og forsynet med traadløs Telegraf, Lyskastere m. m. — Maalestok $\frac{1}{100}$ m. Skibet er 1,45 m. langt, 26 cm. bredt og forsynet med 4 Stk. 30,5 cm. og 12 Stk. 24 cm. Kanoner, anbragt i 8 Pansertaarne, samt 16 Stk. 7,5 cm og 8 Stk. 4,7 »Glat Lag« fra Bredsidens.

Modellen er bestemt til Bortlodning til Fordel for en fynsk Forening, hvis Formaal er at skaffe fattige Kommuneskolebørn gratis Sommerferieophold. Skibet er blevet døbt »Maréchal Joffre«, da dette Navn er kendt af enhver Dreng, medens »Danton« ikke taler saa direkte til den barnlige Bevidsthed.

25 RASKE SØMANDSSANGE

er Titlen paa en Samling Sange, som den i Flaaden særlig — men ogsaa i vide Kredse udenfor denne — kendte og skattede Overkanoner *Viggo Bachmann* har forfattet og udgivet paa eget Forlag i et stateligt Hefte, »tilegnet alle Søfarende«.

Mange vil sikkert mindes Forfatteren og hans smittende Humør fra hans Medvirken ved Helgolandsfesten den 7.—9. Maj 1914 i Koncertpalæet, hvor han i Spidsen for et Banjo-, Mandolin- og Guitar-Orkester foredrog sine Viser for et talrigt Publikum paa »Jylland«s Banjer. Det var den berømte »Snittekasse«, som stedse förstod at samle en opmærksomt lyttende Skare om sig. Den samme saltvandsfriske Stemning og Tone, som man dengang glædede sig ved, møder man igen fra denne Samling, der omfatter Sange og Viser lige fra 1882 op til vore Dage, — fra Grønlands og Islands Bræer til Vestindiens Palmelunde, afspejlende glade og vemodige Stemninger hos en dansk Sømand og Kriger af den vaskeægte, faste Stok, med dennes ukue-

lige Humør og trofaste Kærlighed til Søen, naar den skummer vred, og til Hjemmet derinde paa den lave Kyst. Den Messe ombord, der tæller en Versemager som V. Bachmann blandt sine Medlemmer, kommer ikke til at kede sig, — og alle, som har haft med Søen at gøre, vil forstaa Forfatteren, naar han i en af sine Sange synger:

Med Storm og med Sø har vi taget vort Tag
alt fra den Stund vi var Børn!
Dog fastere bandt det sammen vort Lag,
thi hver af os tog jo sin Tørn.
Har salt Vand og Vind end brunet vor Kind
og Søen tidt ødelagt Tøjet,
saa tror jeg bestemt, det har styrket vort Sind,
og gjort os med Livet fornøjet.

Kostelige Viser findes der iblandt, — som f. Eks. »Rødgrødsvisen«, der omhandler en lækkermundet Udkig, som i Nattens Mulm aflægger Besøg i Mesterkokkens Rødgrødsfad, og for at undgaa de farlige Fingeraftryk er forsynlig nok til at tage Fægtehandske paa —:

I denne Sommer har vi hat
en grulig Masse Regn,
og saadan var det og den Nat,
den Udkig var forlegn;
da Regnen slog imod hans Vom,
da var den ganske tom,
og fluks han iled hen mod Flueskabet.

Og da han nu fik Skabet op,
et prægtigt Syn han saa,
der stod en dejlig Rødgrødskop,
og Top det var der paa.
Uh! tænkte han og blev saa glad:
»Det er sgu dejlig Mad!«
Saa jog han Haanden ned i Rødgrødskoppen.

Men det vilde føre for vidt at anføre mere. Vi kan anbefale Bogen varmt, saameget mere som der til hver af Sangene findes udmærket og fyldig Klaverudsættelse — og alt til en Pris af 2,50 Kr.

E. Gross har udført morsomme Tegninger til Teksten. Hovedoplaget er Krokodillegade 17 hos Overkanoner Bachmann.

E. M.

MARINEFLYVEREN, PREMIERLØJTNANT T. A. CAROCS BEGRAVELSE FRA HOLMENS KIRKE DEN 15. JUNI 1918

Ved en smuk og stemningsfuld Højtidelighed i Marinens Gamle Kirke stedtes den sidst forulykkede af vore dristige og pligttopfyldende unge Flyvere til Hvile, og forhaabentlig vil det vare meget længe, inden Marinen atter maa sige Farvel til en af sine Flyvere paa denne saa sørgelige Maade.

Uden for Kirken paraderede en Deling af »Olfert Fischer«s Besætning under Premierløjtnant *Wodschow*s Kommando og inde i Kirken samledes Flaadens og Hærens øverste Officerer med Viceadmiral *Evers* og den kommanderende General *Ulrich* i Spidsen. H. M. Kongen var repræsenteret ved Jagtkaptajn, Kommandør *Grove*. Desuden saaes samtlige Marineflyvere, en Del af Hærens Flyverkorps med Oberstløjtnant *Koch* i Spidsen, Repræsentanter for Underofficersforeningen »Ørnen« og Mandskabet fra Flyvebaadsstationen.

Marineforeningen repræsenteredes ved sin Formand, Kommandør *Mægaard*, samt Næstformændene for Hovedforeningen og Københavns-Krensen, Grosserer *K. L. E. Jensen* og Arkitekt *Marston*.

Den hvide Kiste dækkedes af et Splitflag og af Kranse fra H. M. Kongen, Prins Valdemar og Prins Axel, og det mægtige Antal Kranse og Blomster fra militære og civile Institutioner laa som en bred Strøm om Kistens Fod og ned ad Kirkens Skib. Premierløjtnanterne *Grove* og *Bangsöll* stod som Sørgemarskaller ved Baaren, medens Kommandør *Topsøe-Jensen* og en Stab af yngre Officerer modtog og aviste Følget dets Pladser.

Højtideligheden indledes med Salmen »Lyksalig, lyksalig«, hvorefter Provst *Fenger* smukt og gribende talte over den unge Flyver, der maatte lade sit Liv i Fædrelandets Tje-

neste. Hans Navn vil blive husket blandt dem, der i Opfyldelsen af deres Pligt gav den største Indsats, et Menneske kan give. Efter Salmen »Altid frejdig, naar Du gaar« sang Koncertsangeren *Vilh. Michelsen* et stemningsfuldt Farvel, hvorefter Flyveofficererne med Premierløjtnanterne *Grandjean* og *Thiele* i Spidsen bar deres døde Kammerat ud af Kirken,

fulgt af Officerer, Underofficerer og Mænd fra Flyvevæsenet og derpaa af hele det store Følge.

En mægtig Menneskemængde udenfor Kirken afventede i Stilhed Sørgetoget og fulgte det paa dets Vej til Holmens Kirkegaard, hvor Jordfæstelsen fandt Sted.

M.

SØKRIGSBEGIVENHEDER I ØSTERSØEN

JANUAR—JULI 1918

Under Vaabenstilstanden og Underhandlingerne i Brest Litovsk skete der intet i Østersøen. I Marts, da Freden blev sluttet, bestemtes det, at Rusland skulde overføre sine Krigsskibe enten til russiske Havne og lade dem blive der til den almindelige Fredsslutning eller straks desarmere dem. Krigsskibe, tilhørende Stater, der forbliver i Krigstilstand med Centralmagterne, vil blive behandlet som russiske Krigsskibe, for saa vidt de befinder sig paa russisk Magtomraade.

Spærreomraadet i Ishavet skal vedblive at bestaa til den almindelige Fredsslutning.

I Østersøen skal man straks begynde paa Optagelsen af Minerne.

De finske Havne skal rømmes af den russiske Flaade og de russiske Søstridskræfter; saa længe Isforholdene forhindrer Udførelsen heraf, maa der kun blive svage Kommandoer tilbage paa Krigsskibene.

Kort før Freden blev undertegnet, tog Tyskerne Reval, hvor 8 ældre Undervandsbaade siges at være faldet i Hænderne paa Tyskerne.

Om Morgenen den 3. April ankrede en mindre tysk Eskadre ved Hangø. Den 12te løb den ind til Helsingfors og kastede Anker foran Byen. Ved Indsejlingen mødtes den russiske Østersøflaade, som afgik til Petrograd.

Det engelske Admiralitet meddelte, at alt i alt blev 16 Undervandsbaade ødelagt i Finland for ikke at falde i Tyskernes Hænder. Disse Baade var enten gaaet gennem Øresund eller via Archangel anbragt paa Lægtene og ført til Kronstadt ad Vandveje.

4 af E-Typen blev ødelagt udenfor Helsingfors' Havn den 3. April af egen Besætning for ikke at falde i Tyskernes Hænder; ligeledes blev fire amerikanske Undervandsbaade sprængt i Luften.

Af de engelske Baade havde 2 af E-Typen været i Østersøen siden 15. Oktober 1914, 2 andre forlod England 15. August 1915 og 2 afgik den 4. November 1915. Alle disse Fartøjer var gaaet gennem Sundet. Fire af C-Typen blev i Begyndelsen af August slæbt til Archangel og som

før nævnt bragt videre over Land. Den 19. September blev de afleverede til Skibsværftet i Petrograd.

En af de engelske Baade løb den 28. Oktober 1917 paa Grund i Rigabugt; man søgte forgæves at faa den flot; da dette ikke lykkedes, blev den sprængt af Besætningen.

De engelske Undervandsbaade i Østersøen, hvis Saga nu er afsluttet, gjorde god Nytte; fjendtlige Orlogsskibe blev torpederede, og Fjendens Handel blev alvorlig truet. Flere Dampere blev sænkede, men aldrig før Besætningen var bragt i Sikkerhed. Følgende Rapport (efter Lloyds List) fra Chefen for en engelsk Undervandsbaad er ret instruktiv: »Jagede »Germania« af Hamborg. Dampere stod ind mod svensk Kyst. Signalerede om at standse Maskinen. Da Dampere fortsatte sin Vej mod Landbankerne, fyrede jeg et Varselsskud i Overensstemmelse med Board of Trades Bestemmelser. Da jeg kun havde skarpe Skud, maatte jeg bruge Øvelsesammunition, men sørgede for at Skuddet gik godt klar af Dampere, som kort efter tog Grunden. Jeg gik langs Siden for at bjærge Mandskabet, som dog allerede var gaaet fra Borde. Ladningen bestod af Jernerts fra Stockholm til Stettin.«

I de fleste Tilfælde var det Jernerts, som de tyske Dampere var ladet med. Undervandsbaadene hindrede denne Transport, som nu kan gaa sin rolige Gang, efter at den sidste engelske Baad er sprængt i Luften.

Hermed sluttede Krigsbegivenhederne i Østersøen, der i og for sig ikke havde været mange og store. Mange havde troet, at den russiske Flaade ved Fredsslutningen vilde blive beslaglagt af Tyskerne. Dette skete ikke; Flaaden fik Lov til at afgaa til Kronstadt, hvor Skibene nu befinder sig, men rimeligvis i en Tilstand, som svarer til de øvrige kaotiske Forhold i Rusland. Det første maritime Resultat af Verdenskrigen bliver da, at der sikkert vil gaa mere end en Menneskealder, før man atter regner med en russisk Flaade i Østersøen.

C. J. H. SPEERSCHNEIDER

Kaptajn

ENGELSK MARITIM VIRKSOMHED

Under Krigen har alle de krigsførende Stater udviklet deres Materiel paa en Maade, som man tidligere vilde have anset for ganske utænkelig. Selv om man forberedte sig i mange Aar paa det store Verdensopgør, var dog næppe nogen Stat — maaske med Undtagelse af Tyskland — forberedt netop paa den Maade og i den Retning, hvori Krigen kom til at udvikle Materiellet. Mindst beredt var vel nok Englands Landmagt, der maatte bygges op fra Grunden;

til Søs var Storbritannien selvsagt parat, Flaaden var langt større end Sømagten hos den Modstander, man vidste, man engang vilde faa; alt maritimt Materiel har været i mønsterværdig Orden og Personellet har vist sig at være vel indøvet og godt.

Og dog har man under Krigen maattet udvide den engelske Marine efter stor Maalestok; en Sammenligning mellem 1914 og 1918 og Oplysninger over, hvad hele det

store Apparat har udrettet, som kaldes for »The Grand Fleet« med samt sine Hjælpeskibe, Trawlere etc., er ganske interessante.

I August 1914 bestod Marinens Personel af 145,000 Personer (under Napoleonskrigene var Personellet lige saa stort); i 1917 var Personellet ialt 430,000 Mand.

I August 1914 var Krigsmarinens samlede Tonnage 4 Mill. Tons, medens den nu er 6 Mill. Tons. Der fandtes i 1914 i Flaaden 12 Minesøgere og Patrouillefartøjer, medens der nu bruges c. 3300 Fartøjer.

Fra 1914—1917 har Flaaden medvirket til at transportere 13 Mill. Mand, hvoraf kun 2700 er mistet ved fjendtlig Handling. Endvidere er der transporteret 2 Mill. Heste, $\frac{1}{2}$ Mill. Køretøjer, 25 Mill. Tons Sprængstoffer og Forsyninger, 51 Mill. Tons Olie og Brændsel, samt 130 Mill. Tons Fødevarer og andre Materialer. Dette Arbejde kunde ikke have været udført uden en Udvidelse af Sømagten, der er uden Sidestykke i Englands eller noget andet Lands Historie.

I al Slags Vejr afpatrouilleres daglig 140,000 Kvadrat-sømil af Vesterhavet. I en Maaned foretager britiske Krigsskibe Togter paa 1 Mill. Sømil i hjemlige Farvande. I samme Tidsrum gaar Minesøgere og Patrouillebaade en Vejlængde af c. 250 Gange Jordens Omkreds under Udførelse af deres Arbejde.

Med Henblik paa Blokaden til Søs kan anføres, at i 1915 undgik 256 af 1400 Skibe Patrouillefartøjerne, medens kun 60 af 3000 Skibe undgik at blive opsnappede i Slutningen af 1916. I en Maaned i 1917 var der ikke et eneste Skib i Koffardifart fra neutrale Lande, som sejlede over Nord-atlanterhavet, der undgik at blive overhalet og undersøgt.

Der findes nu i Storbritannien 235 Tørdokker af betyde-

lig Størrelse foruden Marinens Dokker. Hver Maaned dokkes 1100 Koffardiskibe, som bruges i Statens Tjeneste. Siden August 1914 er taget paa Bedding og dokket ialt 31 000 Skibe, bortset fra Skibe, som tilhører allierede Nationer.

I en Maaned er der fuldført eller repareret 1000 Krigsskibe. Produktionen af Krigsskibe og Hjælpeskibe var i de 12 Maaneder, som endte med Oktober 1917, 3 à 4 Gange større end Gennemsnittet for de 2 nærmeste Aar før Krigen.

Marinens Flyvervæsen bestod i 1914 af 800 Personer og 64 Maskiner. Nu anvendes der 42 000 Personer og der disponeres over mange tusinde Maskiner.

Der forarbejdedes i 1914 ialt 7 Mill. Tons Staal, i 1917 ialt 10 Mill. og for 1918 (beregnet) 12 Mill. Tons. Af det producerede Staal gaar 24 % til Granatfabrikation og 21 % til Admiralitetets Brug. Udgiften til Ammunition pr. Uge er nu 65 Gange større end den gennemsnitlige ugentlige Udgift i Krigenes første Aar.

I 1913—14 var Storbritanniens samlede Udgift c. 198 Mill. £; i 1917—18 er Udgiften c. 2300 Mill. £. Den daglige Udgift er saaledes mellem 120 og 150 Mill. Kroner, og Landets samlede Gæld er vokset til 5 Milliarder £. Et Tal, hvis Betydning man næppe forstaar.

Tallene taler om den store Udvikling, der har været i al engelsk Virksomhed i de senere Aar, og de giver et godt Begreb, om hvad der udrettes for Øjeblikket over hele Verden, som sandelig ikke ligger paa den lade Side. Det kan til Slut være ganske morsomt at se, at af den Million Kvinder, som var sysselsat med Regeringsarbejde i Juli 1917, blev der ydet 1450 uddannede Mekanikere til Marinens Flyvervæsen.

S—R.

FRA VALKYRIENS TOGT TIL ØSTASIEN

1899—1900

PAA TOGT MED »VALKYRIEN«

(Fortsat)

Uddrag af en Dagbog
ført om Bord af
»457«

(Meddelt ved H. Hjorth).

Jokohama — Kobi — Nagasaki.

²⁰/₂ 1900. Bitterlig koldt, hvorfor den sædvanlige Tøjvask ikke smagte os rigtig; heldigvis bragte en Omgang forberedende Øvelser atter Varme i Kroppen. Paa Hundevagten passerede vi i Nat Øen Quilport, Syd for Korea. Dens 6500 Fod høje, snedækte Tinder tog sig pragtfulde ud i det klare Maaneskin. Stadig stiv Kuling og høj Sø, hvorfor Opholdet paa Dækket ikke er videre behageligt; en god Middag, Flæskesteg og brune Bønner, forsonede dog En med Tilværelsen. Vi styrer nu ind imellem en Mængde høje, klippefulde Øer, og venter at naa Strædet mellem Nippon og Kiusiu ved Midnatstid, hvor vi efter Sigende skal have en ekstra Lods om Bord.

²¹/₂. Noget efter Midnat ankrede vi i det næsten landlukkede Stræde, og da vi om Morgenen kom paa Dækket, glittrerede de høje, snedækte Bjerge rundt om os i den klare Morgenbelysning og frembøde et sjældent, pragtfuld Skue. Lodsens, en dansk Mand ved Navn Ditlevsen, der har været herude i 42 Aar, kom om Bord, og lidt efter gik Farten videre gennem det snævre, men vidunderskønne Stræde. Overalt var Bjergtoppene dækkede af Sne, medens

Valkyriens Fordæk

Skraaningerne længere nede var bevoksede med Skov eller terrasseformigt opdyrkede, ligesom i Kina. Vi passerede talrige Fiskerlejer og overalt vrimlede det med lette, hurtige Baade, anderledes smukke og velsejlende end Kinesernes klodsede Fartøjer.

Udfor Byen Simonisaki laa der en Mængde Dampere til Ankers; Stedet er nemlig af stor Betydning som Kulstation og tilsyneladende stærkt befæstet. Mellem Myriader

og skovbevoksede Smaaøer snoede vi os hele Dagen fremad; af og til faldt der en lille Snebyge, men snart skinnede Solen igen muntert, og ingen af os vil nogensinde glemme den sjældent smukke Sejlads gennem dette underskønne og fra Naturens Haand saa rigt udstyrede Land, hvis Tusinder af Øer, store og smaa, hvert Øjeblik frembød ny og overraskende Skønheder af en Art, som min ringe Pen ikke formaar at beskrive. Mod Aften ankrede vi under en lille Ø paa syv Favne Vand, og da jeg havde Frivagt, tilbragte jeg en dejlig, rolig Nat.

²³/₂. Denne vidunderlige Sejlads vedvarer fremdeles og for hver Omdrejning i det snart smallere, snart bredere Stræde, dukker der stadig nye Skønheder frem. Kun den kolde, nordlige Vind minder os om, at det er Vinter, og da vi ved Middagstid kom ud i aabent Vand og stod Nord paa langs Østkysten af Nippon, var vi glade ved at møde til Theori paa Banjerne. Hen paa Eftermiddagen fik vi Fusijamas mægtige, snedækkede Top i Sigte. Dette Japans hellige Bjerg, c. 12,600 Fod højt, traadte, efterhaanden som vi nærmede os vort Maal, tydeligere frem, og ved Mørkets Frembrud oplyste mægtige Skovbrande, efter Lodsens Sigende forarsagede ved de Indfødtes Uforsigtighed, dets Sider, og afgav et særdeles pragtfuldt Skue.

²⁴/₂. Klokken fem ankrede vi udenfor Jokohama. Efter en grundig Rengøring, og efter at have klædt om i Paradetøjet, lettede vi og stod ind imod Byen, der ligger i Bunden af en dyb Bugt, hvor en lang, lav Mole giver fornødent Læ for Skibene. Efter at have afgivet og besvaret de nødvendige Salutter, fortøjede vi ved en stor Bøje, og nu myldrede det om Bord med Officerer og Embedsmænd, Agterdækket formelig straaled af Uniformer, og først efter en Paraderen uden Ende, fik vi endelig, ved Eftiden, saa megen Ro, at vi kunde skaffe. Til alles store Skuffelse var der ingen Post. Hvor mon den i Grunden driver om?

²⁵/₂. I det smukke Vejr holdtes den sædvanlige Gudstjeneste paa Dækket; derefter Frihed Resten af Dagen med Landlov for 2det Skifte. Højt over Byen hæver Fusijama sin snedækte Top, der straalere og blinker i den klare Luft, et for os uvant Syn, som vi ikke kan blive trætte af at betragte. De talrige Kadrejere fik Lov at komme om Bord, og deres smukke og sjældne Varer fandt rivende Afsætning. Flere Danske, tjenestgørene i den amerikanske Marine, var om Bord paa Besøg, og da adskillige af dem ikke havde været hjemme i mange Aar, var de øjensynligt meget glade ved at træffe Landsmænd.

²⁶/₂. Efter Middag fik vi Landlov, og myldrede ind paa Jorden med en Dollar i Forstrækning. Selve Jokohama var der ikke synderligt ved. Det europæiske Kvarter nærmest Havnen imponerede just ikke, da det endnu for en Del er i sin Vorden og Kontrasten mellem det gamle og nye derfor stadig meget stor. Befolkningen syntes mere omgængelig end Kineserne, og staar sikkert langt over disse i alle Retninger. Al Færdsel sker i de bekendte lette tohjulede Vogne, da de ubrolagte, tilsølede Gader just ikke indbyder til længere Spasereture. Iøvrigt er alt indrettet efter evropæisk Mønster, lige fra den guldgallonerede Toldopsynsmand til Kelnerne i de store Hoteller og de papiropsamlende Drengene i Gaderne. Vor Smule Dollar røg jo snart, og ved Sekstiden gik vi atter om Bord.

²⁸/₂. Vi benytter Lejligheden til at male hele Skibet baaden inden- og udenbords, og i Maskinen renses der Kedler, for at alt kan være klart til Hjemrejsen. Endelig kom da den længe ventede Post. Noget af den var to Maaneder gammel.

²/₃. 3die Skifte gik i Land til Badning. Denne foregik i en stor Badeanstalt, i hvis murerede Bassiner vi rigtig tumlede os, skøndt Vandet næsten var for varmt for os, c. 40°, men saadan bruger de det jo her. Betjeningen bestod kun af et gammelt Kvindemenneske som ugenert travede rundt mellem alle os nøgne Mandfolk for at uddele Sæbe og Haandklæder. Efter Badet fik vi Landlov og aflagde et Besøg i Basaren. Der var mange dejlige

Ting, men vi er jo ikke Velhavere og Pladsen om Bord er indskrænket, saa vi maatte pænt slaa af paa vore mange Ønsker.

³/₃. Paa Morgenvagten sprang der et Damprør paa forreste Fyrplads, og under øredøvende Larm strømmede Dampen op gennem Luger og Luftrør. Heldigvis var der i Øjeblikket ingen paa Fyrpladsen, da der jo ellers vilde være sket en Ulykke. Nu slap vi med Forskrækkelsen. Vi blev færdige med Malerarbejdet i Dag, og »Valkyrien« straalere som aldrig før.

⁴/₃. Parade og Gudstjeneste der, overværedes af flere danske, Herrere og Damer. Chefen og nogle af Officererne tog op til Tokio for at aflægge Mikadoen et længere Besøg.

⁷/₃. Vejret er stadig godt, men lidt køligt. Stor Frokost agter for en halv Snes japanesiske Officerer. Ved Tiden nød jeg den Begunstigelse at blive sendt op til Tokio at overbringe Kandidat Svedstrup Besked om, naar der gik Postbaad til Hongkong, da han agter at rejse hjem. Med to Dollars i Lommen jollede jeg pr. Rickshaw til Bane-gaarden og inden længe susede vi mod Tokio. Banevognene var praktisk indrettede, aabne helt igennem og forsynede med behagelige Rørsæder i Stedet for de klodsede Træbænke, vi har hjemme.

Landet var gennemskaaret af Kanaler, altsammen for Risdyrkingens Skyld; Ris kræver jo, at Jorden det meste af Tiden skal staa under Vand. Store smukke Broer førte over Vandløbene, og overalt var de smaa Japanesere travlt beskæftigede med Markarbejde. Mine Medrejsende var alle velopdragne og venlige, og de unge Kvinder ligefrem smukke, men desværre lagde Sproget Hindringer i Vejen for en ordentlig Samtale; selv da en ung Knøs triumferende halede et engelsk-japanesisk Leksikon frem, gik det dog ikke stort bedre.

Tokio er en stor By med c. 500,000 Indbyggere, og indtager et uhyre Fladerum, da alle Bygningerne, der for Størsteparten er af Træ, kun har en Etage. Jeg søgte først til Hotel »Imperial«, hvor jeg dog ikke traf Kandidat Svedstrup, men derimod venligst blev inviteret til Frokost med paafølgende Køretur af Dhrr. Fabrikant Goldschmidt og Grosserer Holmblad. Frokosten eller »Tiffin« som den her kaldes, var A 1; ti forskellige Retter bødes der paa, og jeg maa indrømme, at jeg ikke lod mig nøde. De to Herrere beundrede min Appetit, men Herregud, hvad kan en sulten Marinesoldat ikke præstere i den Retning?

Efter Frokosten gik vi om Bord i en flot Landauer for at bese Byen. Det kejserlige Palads maatte vi nøjes med at betragte paa Afstand, da Adgangen var forbudt. Andre Steder tog man det ikke saa nøje, bl. a. besaa vi med stor Interesse forskellige af de mange smukke og kostbart udstyrede Templer, for hvilke Byen er saa berømt. Klokken fem maatte jeg pænt lystre Pligtens Bud, og efter en hjertelig Afsked med de tre elskværdige Gentlemen, naaede jeg igen om Bord ved Syttiden, træt, men beriget med en Mængde ny og brogede Indtryk af Østens Pragt og Herlighed.

¹⁰/₃. Vejret er mere køligt nu; navnlig om Natten, og ikke faa af Folkene er stærkt forkølede. Fik en Mængde Gods om Bord, Olie, Tvist, Brænde m. m., saa vi havde nok at gøre hele Formiddagen. Ved Sekstiden stillede c. 150 Mand i Paradetøj, og gik i Land til en bedre Aften, som et elskværdigt, dansk Ægtepar, Hr. og Fru Blad, agtede at give for os. Under Ledelse af Kaptejn Maegaard indtog vi et overdaadigt Maaltid i en rummelig, festlig smykket Teatersal. Ved hver Kuvert laa der en stor Muslingskal af Sukker, som ved nærmere Eftersyn viste sig at indeholde smaa Presenter. Vært og Værtinde var begge Elskværdigheden selv, hvorfor der ogsaa var en sjælden ægte Klang i de Hurraraab hvormed vi besvarede de mange Taler. Efter Spisningen spillede vor Musik op, og Folkene dansede med hinanden indbyrdes, indtil der ved Tiden blæstes til Opbrud. Under lystig Sang marscherede vi til Havnen og gyngede lidt senere i vore Køjer, glade og taknemlige for den vellykkede Aften.

¹³/_s. Alle vore Køjetæpper har været i Land for at blive rensede, sikkert en hensigtsmæssig Foranstaltning. Chefen kom om Bord ved Middagstid efter sit Ophold i Tokio, og efter Bagagen at dømme har han sikkert gjort nogle ordentlige Indkøb. Postbaaden »Empress of China« kom ind i Dag medbringende Breve fra Hjemmet, hvorfor der hersker almindelig Jubel om Bord hos os. Stor Middag hos Chefen med otte Retter Mad. En Admiral og en General, samt flere højstaaende Personer, ialt femten, deltog. Jeg var ogsaa tilsagt, men selvfølgelig kun som Opvarter

¹⁴/_s. En stor japanesisk og en endnu større tysk Krydser, »Hertha« kom ind og gik til Ankers i Nærheden af os, og da begge førte Admiralsflag, drøede Salutten lystigt fra alle Orlogsmændene. Vi skulde have været i Land, og var allerede omklædte, men pludselig aabnede Himlen sine Sluser, og i Løbet af en Timestid blev det et forrygende Vejr. Orkanagtige Byger piskede Bugtens Vande til Skum, og inden længe gik et Par af vore Fartøjer, der laa ved Slæberbommen, i Drift. Alle Mand var nu pebet paa Dækket, og medens nogle gik i Gang med at lade Styrbords Anker falde og samtidig stikke paa Bagbords Kæde, for at vi ikke skulde drive fra vor Ankerplads, blev Dampbarkassen og Travaljen sendt afsted for at bjerge Desertørerne.

Dette var slet ikke noget let Arbejde i den oprørte Sø, men efter en Del Anstrengelser fik vi dog fat i Fartøjerne, og ved Nitiden laa de igen langs Siden af »Valkyrien«, sikkert fortojede i en ny 3" Trosse. Som Belønning for det vel udførte Arbejde uddeltes der Ekstra-brændevin til de gennemvaaede Fartøjsbesætningeer og det blev sent inden vi kom til Køjs. Vejret klarede ligesaa hurtigt op igen som det var begyndt; et Par af de japanesiske Orlogsmænd havde dog, for at undgaa Kollision, maatte stikke deres Ankre fra sig og gaa til Søs, medens Uvejret stod paa.

¹⁶/_s. Kulfyldning. Sørgeligt at se vort smukke Skib i den Tilstand. Heldigvis mangler det jo ikke paa Sæbe og Vand, saa vi faar hende vel ren igen! Dhrr. Svedstrup, Goldschmidt og Holmblad pakker sammen paa deres Bagage. Det er nu bestemt, at de rejser hjem over Amerika. Middagen var lidt uheldig, idet Flæskesteg nærmest var uspiseeligt. Da Chefen senere hørte dette, gav han Ordre til at vi skulde have Flæskesteg til Aften, og glade var vi.

²⁰/_s. Da det i Aftes var bleven bekendtgjort, at alle de af Kongens Kvarter, der havde Raad og Lyst, i Dag kunde faa Lov til at aflægge en lille Visit i Tokio, meldte der sig saa mange, at Næstkommanderende blev betænkelig og til Slut udpegede de Lykkelige, c. 30 Mand, medens Resten pænt maatte blive om Bord.

²¹/_s. Afskedsfesten for de hjemvendende Herrer fandt Sted i Aftes og var meget animeret. For lidt siden gik de tre Herrer om Bord i Postdamperen, og under almindelig Viften fra alle om Bord hos os, lettede denne og stod til Søs med Kurs mod Honolulu. Restpartiet af vor Kulforsyning c. 400 Td. kom langs Siden, og Dagen endte i et nærmest uhyggeligt Roderi.

²³/_s. Hurra! Nu gaar det hjemad. Klokken fem i Morgens lettede vi i det skønneste Vejr, og medens Fusijamas Top glødede i den opgaaende Sols Straaler, hilste vi de opankrede Orlogsmænd med Flaget, og stod syd paa for fuld Kraft. Ganske vist er Hjemvejen kun lige begyndt, men Glæden synes dog at være almindelig, og alle diskuterer ivrigt, naar vi igen kan være i København. — Vi holdt ned langs Nippons Østkyst, og saa stadig Fusijamas Top, lige til Mørket skjulte dette skønne Bjerg, alle Japanesernes Stolthed, for os.

²⁴/_s. I Morges ved Tretiden rundede vi Nippons sydøstlige Hjørne, og staar nu nord paa imellem denne Ø og Sikik. Farvandet er ret smalt her, og stærkt befæstet. Præsten holdt et udmærket Foredrag for os om Japan og de Byer, vi endnu skal besøge, Kobi og Nagasaki. Klokken syv fik vi Fyrene i Sigte udenfor Kobi, og med Lodhivere

paa Plads stod vi ind mod Byen, og ankrede en Timestid senere paa seks Favne Vand. Vejret var afskyeligt med Regn og Blæst, hvorfor det ikke var videre morsomt at blive purret ud til Hundevagt.

²⁵/_s. Søndag med Parade og Gudstjeneste. Kobi ligger smukt opad Bjergskraaningerne, og i den ypperlige Havn herskede der et livligt Røre. Den danske Konsul kom om Bord og fik Salut paa syv Skud. Dronningens Kvarter fik Landlov medens vi andre nød Søndagshvilen.

²⁶/_s. Straks efter Middag slap vi i Land og tilbragte en morsom Eftermiddag dels i Byen, dels oppe i Bjergene bag samme, hvis storslaaede Natur og mange smukke Vandfald vi i høj Grad beundrede. Assistent Olsen tog flere Plader, saavel af vort lille Selskab, som af de Indfødte der nysgerrige stimlede sammen om os. I selve Byen gjorde vi flere fordelagtige Indkøb; der var mange herlige Ting at faa, men som sædvanlig strakte vore beskedne Midler ikke til. Dygtig trætte, men glade ved den lille Udflugt, naaede vi atter om Bord ved Syvtiden.

²⁷/_s. Øsende Regn, saa at vi maatte sætte vore Regnsejl for at kunne vaske Tøj. Paa nogle i Dag fra Hjemmet ankomne Kasser med Proviant fra Beauvais, havde en vittig Banemand i Korsør skrevet et Nytaarhilsen, som vi altsaa rigtig har modtaget. Ligeledes ankom, pr. Bane fra Jokohama, den med saa megen Længsel ventede Post, og at Jubelen var stor, behøver jeg vel næppe at nævne.

²⁸/_s. Lettede Klokken tre og fortsatte vor Rejse mellem de utallige Øer, som her fylder det smukke Stræde, i hvilket enhver Vending aabenbarer ny Skønheder.

²⁹/_s. Efter Bestemmelsen skulde vi have ankret i Aftes, men Chefen besluttede dog at fortsætte gennem det vanskelige Farvand, og i Morges ved Firetiden passerede vi Simonisaki, og stod syd paa langs Vestkysten af Kiusiu. Der løb en brølende Strøm i det smalle Stræde, hvorfor vor gamle Lods, Ditlevsen, dirigerede Farten oppe fra den øverste Bro hvor vi, for at skaffe ham Læ mod den bidende Vind, havde anbragt alle vore Gymnastikmadratter, som et Slags Broklæde. Den smukke Fart fortsattes hele Dagen mellem høje, skovbevoksede Øer, forbi Fyrtaarne der hang som klistrede til Klipperne, og da Vejret senere blev mildere, stod Humøret højt hos alle, og Øvelserne, navnlig »Klart Skib«, gik med et Liv og en Lyst som sjælden før. Efter Middag gik vi igennem et meget smalt Stræde, næppe mere end 200 Fod bredt, hvor Klipper og Skær truede paa begge Sider og hvor den rasende Strøm gjorde Sejlladsen dobbelt farlig. Vor gamle Ven, Ditlevsen, klarede dog alle Vanskelighederne uden Uheld, og ved Femtiden nærmede vi os endelige Nagasaki.

Kort før vi naaede den dybe men ret smalle Bugt, ved hvilken Byen ligger, passerede vi den fra Kristenforfølgelserne i Japan saa sørgelig bekendte Ø »Pappenberg«, fra hvis lodrette Sider saa mange Mennesker maatte lide Døden for deres Tros Skyld. Vi fortojede i en Bøje, og medens Salutten med tusindfoldigt Ekko kastedes tilbage fra de omliggende Bjerge, steg den danske Konsul og flere Officerer fra de i Havnen liggende Orlogsmænd om Bord. Vort Besøg var aabenbart ventet, thi en uhyre Sværm af Kadrejere omringede Skibet, og en af disses Baade viste sig, til vor Forbavselse, at bære Navnet »Dannebrog«, sirlig malet under to korslagte danske Flag. Baadens Ejer forventer aabenbart at gøre Forretninger med os, men foreløbig fik ingen Lov at komme om Bord. Selve Byen ligger smukt opad Skraaningerne, og de mange grønne Træer mellem Husene giver hele Panoramaet et tiltalende Anstrøg, der yderligere forhøjes ved det Liv og Røre der hersker i Havnen.

³¹/_s. I Gaar havde vi Besøg af Guvernøren og flere fremmede Nationers Konsuler, hvorfor Salutten idelig rungede. I Dag sled vi med Rengøringen lige til Middag, hvorpaa Dronningens Kvarter gik i Land til en lille Festlighed som Direktør Jordan ved »Store Nordiske« giver for dem. Vi andre holdt Tøjeftersyn. Da Landgangsfolkene kom om Bord manglede der tre Mand. De blev

senere bragt om Bord af Politiet og den lille Udflugt bliver dem vel nok en dyr Fornøjelse.

¹/₄. En Mængde Danske, baade Damer og Herrer, overværede Gudstjenesten, og da Præsten talte smukt og gribende, gjorde hans Tale øjensynlig Indtryk paa de Fremmede. Hele Formiddagen øsregnede det, men Klokkeren toklaredet det heldigvis op, og vi slap omsider i Land, hvor et norsk Ægtepar, Hr. og Fru Høg fra Kristiania havde beredt en lille Fest for os. Hele Styrken, c. 120 Mand, besteg under vild Jubel hver sin Rickshaw, og med Officererne i Spidsen gik Farten op gennem Byen, hvor dette Optog ganske naturligt vakte en Del Opsigt blandt de Indfødte.

Efter at have beset et stort, meget gammel Tempel, helliget Solguden, og hvor nogle Bronceanoner, erobrede fra Kineserne, fremvistes af vor Fører med særlig Stoltthed, kørte vi en Tur rundt i Byen, og endte paa et stort Hotel, hvor et Par veldækkede Borde ventede os. Maden var fortræffelig og vi tilbragte her nogle fornøjelige Timer, indtil vi, efter med et rungende Hurra at have takket det elskværdige Ægtepar, igen satte Kursen om Bord. Her maatte jeg paa Vagt lige til Klokkeren tolv, og under det kedsommelige Arbejde med at rense Fisk til næste Dags Middag fik jeg rig Lejlighed til sammen med Kammeraterne at gennemgaa Dagens Oplevelser.

²/₄. Kulfylgning. Heldigvis slap 3die Skifte med Skræcken, da vi havde en Landlov tilgode fra Jokohama. Klokkeren syv gik vi i Land, og sammen med et Par Kammerater nød jeg en udmærket Frokost paa Hotel »Bellevue«. Ved Middagstid maatte vi igen om Bord; her saa det sørgeligt ud, idet alt og alle var mere eller mindre sorte, og først efter en vældig Rengøring der varede Resten af Dagen, fik vi Skibet saa nogenlunde i Orden igen. Satte Fartøjer ind, da vi skal sejle i Morgen. Chefen og en stor Del af Officererne gik i Land til Fest hos den danske Konsul medens vi, i Anledning af Aarsdagen for Slaget paa Rheden, fik Punch over hele Skibet.

³/₄. Klokkeren seks lettede vi og satte Kursen syd paa i det skønneste Vejr. Farvel Japan, du underskønne Land, hvor vi fartede om saa længe, og overalt fik en gæstfri og venlig Modtagelse. Sent eller aldrig vil vi glemme dig. — Skibsergenten gik rundt og noterede Numrene op paa alle, der ikke før har passeret Linien. Det var mange, saa Neptun faar noget at bestille, naar den Tid kommer. Vore Straahatte, der har ligget hengemte i c. tre Maaneder, kom frem til Eftersyn. De saa farlige ud, men lidt Vand og Sæbe kan maaske nok kurere dem.

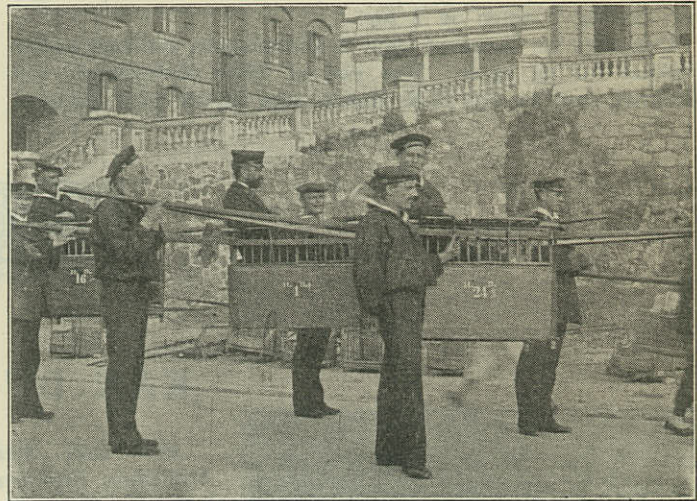
⁴/₄. Herlig varmt Vejr, rigtig en Nydelse ovenpaa al den megen Kulde og Fugtighed i Japan. Ved Middagstid fik »Valkyrien« pludselig Nykker og lystrede kun med Besværighed Roret. Ved nærmere Eftersyn viste det sig at vi, med vor skarpe Vædderstævn, ligefrem havde harpuneret en saakaldet Maanefisk. Bæstet hang lige tværs for Stævnen og besværede derved Styringen i høj Grad. Farten blev standset, og ved at bakke lykkedes det os at faa Uhyret af Vædderen og hen langs Siden. En Baad blev firet af, og efter at man, med en Del Besvær, havde slaæet en Strop om det, blev Dyret, under almindelig Jubel, hejset om Bord. Det var en mægtig, men klodset Kammerat, der viste sig at veje 1,045 Pd., og efter at Lægerne havde skaaret den op for nærmere at undersøge dette sjældne Dyr, gemte man enkelte Dele, hvorpaa Resterne igen blev overgivet til Dybet. Tiltagende Kuling med Regnbygger gjorde den øvrige Del af Dagen mindre behagelig.

⁷/₄. Efter et Par væmmelige Dage, dels med Regn og Kuling, dels med en tyk Taage, der hindrede vor Fart en Del, venter vi at naa Hongkong i Morgen. Styrekæden fra Damprattet sprang i Nat, og voldte en Del Forstyrrelse, men Skaden blev snart udbedret. Assisterede Underintendanten med at klare et Anker Sherry, der var bleven tykt; i Tribut fik jeg en Flaske Sherry, som jeg delte med mine Bakkammerater. Tøjeftersyn og Foredrag af Løjt-

nant la Cour om Japan og dets Historie. Man mærker tydeligt at vi kommer længere syd paa; Varmen er igen denerende og forhaabentlig faar vi snart Lov til at smide get tykke, blaa Tøj?

Hongkong — Batavia — Colombo.

⁸/₄ 1900. Dagen oprandt smuk og straalende, og efter en omhyggelig Rengøring klædte vi os om i Paradetojet og med hvide Huebetræk. Ved Nitiden stod vi ind gennem det østre Indløb til Hongkong, og saa snart vi var vel fortojet ved en af Bøjerne, drønedes Saluten løs, bl. a. fik den danske Konsul sig en Velkomsthilsen paa syv Skud, som han da ogsaa ærlig fortjente, idet han, til alles store Glæde, medbragte en mægtig Post. H. M. Kong Christian den 9de har Fødselsdag i Dag, og paa Slaget tolv gled alle vore Flag til Vejrs under behørig Salut, 27 Skud, medens de paa Rheden liggende Orlogsmænd af forskellig

I Bærestol i Hongkong

Nationalitet, 12 ialt, samtidig fulgte vort Eksempel. Lyden af de mange Skud kastedes med tifold Kraft tilbage fra Bjergene, og hele Rheden indhylledes i en saa voldsom Krydsild, at man gjerne kunde tro sig hensat midt i et større Søslog. Ved den paafølgende Parade meddelte Chefen, at han, i eget og Besætningens Navn, havde afsendt et Telegram til Hans Majestæt, og udbragte derpaa et, med et nifoldigt Hurra besvart Leve for samme. De i Arresten siddende Folk fik Resten af deres Straf eftergivet, medens Dagen yderligere festligholdtes ved Servering af Flæskesteg og ekstra Uddeling af Sherry. Om Aftenen vankede der Punsch, og medens Officererne spiste til Middag hos Chefen, spillede Musikken paa Dækket, hvor Gutterne benyttede Lejligheden og den smukke Aften til Dans og anden Lystighed.

⁹/₄. Kulfylgning. Værre Roderi har jeg aldrig før været med til; vort smukke Skib blev aldeles ukendeligt. Det skræker en i Hjertet, at se saa mange Dages Arbejde ødelagt paa nogle faa Minutter; men hvad hjælper det? Kul skal vi jo have. Den foreløbige Rengøring varede lige til Klokkeren ni, og da jeg tillige var saa uheldig at skulle have Førstevagt, blev det baade en lang og en drøj Dag.

¹⁰/₄. Sled hele Formiddagen med Rengøringen og senere med Provianden; bl. a. fik vi et større Parti Rødvin om Bord. Da Rejsen denne Gang gælder Batavia, tog vi yderligere et Par Hundrede Sække Kul paa Dækket, og desuden medfølger der en halv Snes Kinesere, der skal gøre Tjeneste som Fyrbødere lige til vi naar Port Said; de kan bedre taale Varmen end vore egne. Klokkeren fire lettede vi, hilste de fremmede Skibe med Musik og Skansevagt, og ved Mørkets Frembrud var vi vel klare af Landet og satte Kursen mod Batavia. (Fortsættes).

EN KAPRET DAMPERS TOGT

Den norske Damper »Norefos« blev midt i Januar i Aar kapret af en tysk Undervandsbaad udfør Kap Bogador paa Nordvestkysten af Afrika. Skibet blev ikke straks sænket, men i 7 Uger maatte Damperen med tysk Prisemandskab paa 14 Mand om Bord sejle omkring i Spærrezone ved de kapverdiske Øer som Hjælpeskib for U-baaden.

En af Besætningen fra »Norefos« har fortalt følgende om dette Togt:

U-baaden, der var afgaaet fra tysk Havn i Slutningen af November 1917, udrustet til et 7 à 8 Maaneders Togt under Kommando af Kaptajnøjntant *Valentiner*, var paa ca. 1000 Tons og førte to 15 cm Kanoner, et hidtil uhørt stort Kaliber for U-baads Armering, og hvormed Kampen kunde optages med de stærkest bevæbnede Handelsskibe. Flere saadanne maatte efter kort Tids Kamp overgive sig. Foruden denne svære Armering var U-baaden ogsaa godt bevæbnet til Torpedoangreb, idet den havde 4 Udskydningsrør, nemlig 2 agter og 2 for.

U-baaden var forsynet med 2 Motorbaade, anbragt under Dækket for og agter. Den ene af disse Motorbaade var forsynet med en 100 H.K. Motor, som kunde give Fartøjet

en Fart af 23 Mil. Imidlertid var Baaden efterhaanden bleven ubrugelig som Følge af et Havari, den havde faaet under U-baadens Slingringer i en Storm i Nordatlantehavet.

Under »Norefos« Togt, som varede fra 11. Januar til 1. Marts, truede Kullene med at slippe op. Man brugte da Jordnødder, som Lasten bestod af, og ialt brugtes 9000 Sække deraf; Værdien af hver Sæk ansloges til 5 £. Regnet efter en Pundkurs af 15 Kr. kostede denne Fyring altsaa ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Mod Slutningen af Togtet kneb det med Madvarerne, hvorfor man maatte tage af det preservede Kød fra Lasterummene.

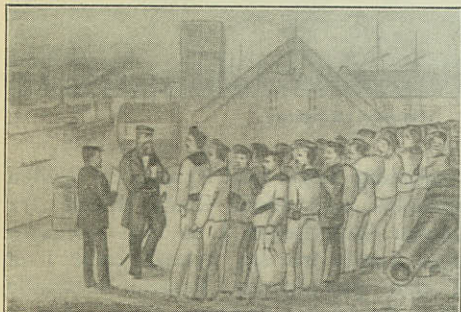
Den 1. Marts kom U-baaden tilbage fra en Udflugt og beordrede »Norefos« sænket. Man riggede Bomber op udenbords, »Norefos« gik til Bunds med sin kostbare Last, der var omtrent 6 Mill. Kr. værd — under Filmoptagelse fra U-baaden. »Norefos« egen Værdi var ca. 4 Mill. Kr.

Besætningen roede ind mod Kysten og blev efter 30 Timers Forløb optaget udfør Dakar.

MARIN.

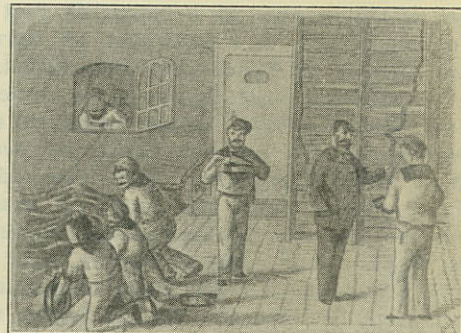

KAN DU HUSKE?

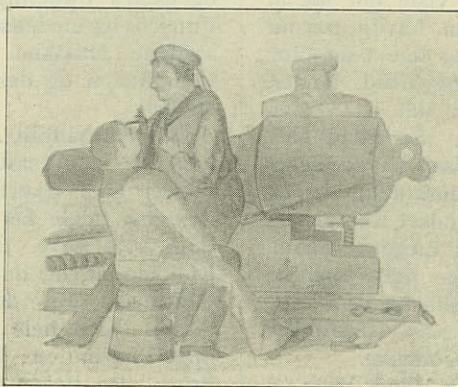

Udmonstring til Fregatten

Fra vort Medlem Repræsentant *Valdemar Christensen*, Aargang 1890, har vi modtaget nogle fornøjelige: »Kan du huske« i Form af pudsige Tegninger, der desværre ikke alle er saa skarpe i Linierne, at de med Held kan reproducere. Vi gengiver nedenfor 3, der vil vække Minder i alle gamle Marineres Sind: Afskeden fra Holmen, Virksomheden som Husassistent og Forskønnelseskomitéens Arbejde før Landlov.

Bakstørnens Middagsopvaskning ombord paa »Dannebrog«

En Lørdag-Aften-Scene